

βαντακώνω (I) ἀμάρτ. *βαδακώνω* Ζάκ. *βαδακώνου* Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαντάκα*.

1) Κάμνω δέμα εἰδῶν ἱματισμοῦ κττ. Κεφαλλ. 2) ἔνω Ζάκ.

βαντακώνω (II) Στερελλ. (Ἀγρίν.) *βαντακώνου* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαντάκι*.

Σχηματίζω μέγαν ὀρμαθὸν ἐκ μικροτέρων ὀρμαθῶν φύλλων καπνοῦ, τὸν ὁποῖον ἐξαρθῶ ἐνθ' ἄν.: "Αμα ρίζ' ὀρουσιὰ θὰ βαντακώσουμι Αἰτωλ.

βανταλάχος ὁ, Ἦπ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βάνταλος*.

1) Τυραννικὸς ἄνθρωπος, καταπιεστής: *Μᾶς κόπηκες βανταλάχος!* (μᾶς ἔγινες τύραννος!) 2) Διαιτητής, συνήγορος: *Δὲ σὲ βάνω βανταλάχο!*

Βάνταλος ὁ, ΓΞενοπ. Μυστικ. Βαλέρ.² 49 *Βατελᾶς* Μύκ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βάνδαλος*.

1) Ὁ ἔχων κακὴν συμπεριφορὰν, ἀγροῖκος Μύκ. 2) Ἀδαῆς τοῦ καλοῦ, ἀκαλαίσθητος ΓΞενοπ. ἐνθ' ἄν.: "Αν καὶ νεόπλουτος, δὲν πιστεύω νὰ ᾖναι τόσο Βάνταλος ποῦ νὰ θελήσῃ νὰ χαλάσῃ τὴ φατσάδα (τὴν πρόσοψιν).

βάνω, *βαίνω* Ἀθῆν. (παλαιότ.) Αἴγιν. Εὐβ. (Κάρυστ. Κύμ. Λίμν.) Ἦπ. Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Δημητσάν. Κιάτ. Λιγουρ. κ.ά.) Ὑδρ. — ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 38 καὶ 240 *βαίνου* Β.Εὐβ. Θεσσ. Στερελλ. (Ἀράχ.) Τσακων. κ.ά. *βάνω* κοιν. *βάνου* βόρ. ἰδιώμ. καὶ Σκῦρ. Τσακων. Ἀόρ. ἔβανα σύνηθ. ἦβανα πολλαχ. Προστ. β' πληθ. *βάντε* πολλαχ. Μέσ. ᾠόρ. *βῆκα* Ἦπ.

Τὸ μεσν. *βάνω*. Πβ. Πρόδρομ. 4,271 (ἐκδ. Hesselring-Pernot) «καὶ βάνω τὸ χερίσιν μου, συντρίβω καὶ τσακίζω, | ἐβγάνω τὸ ὀλοκόκκινον, νὰ ᾖρες βαφέαν ὁμοιάζω». Τοῦτο προήλθεν ἐκ τοῦ ἀρχ. *βαίνω* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *βάλλω*, πρὸς ὃ ἐταυτίσθη σημασιολογικῶς. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 232 κέξ. Ὡς ᾠόρ. τοῦ ρ. πλην τοῦ ἔβανα καὶ ἦβανα χρησιμοποιεῖται πολλάκις καὶ τὸ ἔβαλα, περὶ οὗ ἰδ. *βάλλω*.

Α) Ἐνεργ. 1) Ἐρχομαι, μόνον κατ' ᾠόρ. *βῆκα* Ἦπ.: *Βῆκε κἀνένας σήμερα ἀπὸ τὸ χωριό; — Ἀκουσα ποῦ βῆκανε, μὰ ποιὸς καὶ ποιὸς ἦταν δὲν ξέρω.* 2) Φέρω τινὰ Κρήτ. Πελοπν. (Μάν.): Φρ. Ἡ ὥρα τότε βάνει (πλησιάζει νὰ ἔλθῃ) Κρήτ. 3) Καταρρίπτω ἐν πάλῃ Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ.) Μύκ. κ.ά.: *Τὸν βάνω Μύκ. Τὸν βάνου Βελβ. Βλάστ.* 4) Ρίπτω Κεφαλλ.: Φρ. *Βάνω τοῖς πετρεῖς* (πετροβολῶ). 5) Βάλλω τι πού, τοποθετῶ κοιν.: *Βάνω κάθε πρᾶμα 'ς τὴ θέσι του. Βάνω τὸ φαεῖ 'ς τὸ τραπέζι κοιν. Βαίνει μπροστὰ μὲ μὲγάλη πέτρα* (ἐκ διηγ.) Ἀθῆν. (παλαιότ.) *Βαίνω τὴ σκαμιγιά 'ς τὴ λεκάτη Μέγαρ.* || Φρ. *Βάνω κρασί* (ἐναποθηκεύω γλεῦκος πρὸς οἰνοποιίαν) κοιν. *Βαίνω σταυρὸ τὰ χέρια* (τὰ σταυρώνω) Πελοπν. *Βαίνω 'ς τοῖς μοῖρες τὸ παιδί* (ἐτοιμάζω τὸ παιδί τὴν τρίτην νύκτα τῆς γεννήσεώς του καὶ εὐπρεπίζω τὴν οἰκίαν διὰ νὰ ἔλθουν αἱ μοῖραι καὶ ὀρίσουν τὴν τύχην του) Αἴγιν. *Βαίνω νὰ μάθω τὸ ριζικό μου ἢ βαίνω τὰ ριζικά μου* (φρ. κληρομαντείας ἢ τοῦ *κλήδονα*) αὐτόθ. *Τοῦ τὰ βαίνω τὰ γυαλιὰ* (εἶμαι καλύτερός του) ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 240. *Βάνω κρέας* (γίνομαι εὐτραφής, σαρκοῦμαι) Κίμωλ. *Βάνω λάδι* (πληροῦμαι ἐλαίου, ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῆς ἐλαίας) αὐτόθ. *Βάνω 'ς τὸ νοῦ μου* (ἀποφασίζω) Κρήτ. *Τοῦ βάνω ψωμί* (τοῦ στρώνω τραπέζι) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μάν.) *Βάνω τοῦ δεῖνα ψωμί* (τοῦ βάλλω εἰς τὴν πήραν) Κρήτ. *Βάνω τὴ*

στράτα ἐμπρὸς μου (ἐκκινῶ) αὐτόθ. *Βάνω πόδα* (ὑποσκελίζω) αὐτόθ. *Βάνω τὰ βούγια 'ς τ' ἁλώνι* (ἀρχίζω ν' ἁλωνίζω) αὐτόθ. *Βάνω τὰ πόδια μου 'ς τὸν ὦμο* (τρέχω ἀστραπιαίως) Ζάκ. *Βάνω τὰ πόδια 'ς τ' ἀφτιά* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἀθῆν. Πελοπν. (Μάν.) *Βάνω κρασί* (ἀνοίγω βαρέλλι πρὸς πώλησιν) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) *Βάνω θεμέλια* (θέτω βάσεις καλὰς πρὸς εὐδοκίμειαν) αὐτόθ. *Βάνω τὰ νύχια μου 'ς τ' ἁλάτι* (θυσιάζομαι πρὸς χάριν τινός) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) *Βάνω καρτέρι* (καιροφυλακτῶ, ἐπὶ κυνηγίου) Ἦπ. *Βάνω ζευγάρι* (λαμβάνω ἀντὶ ἡμερομισθίου ἄροτρον πρὸς ὀργωσιν τοῦ ἀγροῦ μου) Κέρκ. (Ἀργυραῖδ.) *Βάνου ζιβγάρ'* (ἀποστέλλω εἰς τὸν ἀγρὸν ζευγὸς ἀροτριῶντων βοῶν) Στερελλ. (Λεπεν.) *Βάνω προμήθεια* (προνοῶ) Τῆν. *Βάνω ἀπάνω* (ἀρχίζω ἢ διεγείρω, ἐξωθῶ) Κεφαλλ. *Βάνω 'ς τὴν πλάτη τὴ δουλειὰ* (προσπαθῶ μετ' ἀγωνίας) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Βάνω τὸν ἀργαλειὸ* (ταξινομῶ τὸν στήμονα ἐπὶ τοῦ ὕφαντικου ἱστοῦ) αὐτόθ. *Βάνω ἀργαστήρι* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἰων. (Κρήν.) *Βάνω τὸ ἔνα μ'* (κινῶ πάντα λίθον πρὸς ἐπιτυχίαν) Ἦπ. *Βάνω κρασί τ' ἀμπέλι* (χρησιμοποιοῦ πρὸς οἰνοποιίαν τὰς σταφυλὰς τοῦ ἀμπελῶνος) Κρήν. *Βάνω πόδι* (ἐν παιδιᾷ καθ' ἣν πρὸς ἐκλογὴν συντροφῶν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο ὁμάδων προχωροῦν ἀπὸ ὀρισμένης ἀποστάσεως πρὸς συνάντησιν ἀλλήλων θέτοντες πρῶτον τὸν ἀριστερόν πόδα καὶ κατόπιν τὸν δεξιὸν καὶ λέγοντες *βάνω, βάνεις* καὶ οὕτω καθεξῆς, ὅστις δὲ πρῶτος πατήσῃ τὸν ἄλλον δικαιούται νὰ λάβῃ σύντροφον ὅποιον θέλει) Πελοπν. (Τρίπ.) *Βάνω μπασιτούνι* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Πελοπν. (Μαντίν.) *Βάνω βίγλα* (ἀρχίζω νὰ ὠριμάζω, ἐπὶ τῶν σταφυλῶν) Πελοπν. (Κορινθ. Τρίκκ.) *Βάνου κουκούλλ'* (καταγίνομαι εἰς τὴν σηροτροφίαν) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Βάνου χέρ'* (ἀναμειγνύομαι) Σαμοθρ. *Τὸν βάνω 'ς τὸ κεφάλι μου ἢ ἀπάνου ἀπ' τὸ κεφάλι μου* (τὸν ἐκτιμῶ) Πελοπν. (Αἴγ.) *Τὸν βάνω μαντήλι* (ἀποδίδω εἰς τινὰς λόγους ἢ πράξεις, τῶν ὁποίων εἶναι ἀμέτοχος) Κρήν. *Βάνω 'ς τὰ μιτόχτενα* (ἐμπλέκω εἰς παγίδα, ἀπατῶ, ζημιώνω) Κρήτ. *Τὸν βάνου 'ς τοῦ στόμα* (τὸν κακολογῶ) Μακεδ. (Βλάστ.) *Τὸ βάνω 'ς τὸ πιτό* (ἀρχίζω νὰ πίνω) Ἦπ. κ.ά. *Τὸν βάνω χερ'κὸ* (ἀρχίζω νὰ ὑβρίζω) Πάρ. (Λεῦκ.) *Δὲν τοῦ βάνου* (δὲν τὸ παραδέχομαι) Μακεδ. (Σισάν.) *Τοῦ βάνω χέρι 'ς τὴν ἐξυπνάδα* (τὸν ὑπερτερῶ) ΓΞενοπ. Θεάτρ. 3,117. *Χρέη τότε βάνουμε* (θὰ τοῦ χρεωστοῦμε) Πελοπν. (Μάν.) *Τὸ βάνω 'ς τὸ φτυάρι* (μετὰ τὴν διὰ δικράνου λίκμησιν τοῦ σίτου ἀρχίζω τὴν διὰ πτυαρίου) Κύθηρ. *Βάν' οὐ κινὸς* (βρέχει) Μακεδ. (Πάγγ.) *Βάνει ἀέρα* (ὡς ὑποκείμενον ἐνν. ὁ καιρὸς, ἦτοι ἀρχίζει νὰ φυσᾷ) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Βάνουν ἀέρα οἱ στερεῖς* (πνέει ἀπὸ γειος ἄνεμος) αὐτόθ. *Βάν' ὁ νοῦς* (ἀναπολεῖ) Ἦπ. *Ἡβανα βουλὴ* (ἀπεφάσισα) Κρήτ. || Παροιμ.

Πᾶρε καὶ μὴ βάνης, | εὐκόλα τὸν πάτο πιάνεις (ἐπὶ τοῦ ἀσώτου) Ἦπ.

"Οποῖος βγάνει καὶ δὲ βάνει | γρήγορα τὸν πάτο πιάνει (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ζάκ. || Ἄσμ.

Βαίνουν 'ς τὴν ἄκρη σίδερο, 'ς τὴ μέση τὸ μολύβι καὶ ἀπάν' ἀπάνω δάλσαμο γιὰ τὴν ἑλαφροσύνη

Πελοπν.

"Οντας βαίνης τ' ἄσπρο φέσι μὲ τὴ φούντα τὴ χρυσοῇ, *τρέμ' ὁ οὐρανὸς νὰ πέσῃ μ' ὅλα τ' ἄστρα του μαζί*

Ἦπ.

Βαίνει τὰ δάση πίσω τῇ καὶ τὰ βουνὰ ἐδρὸς τῇ

Κρήτ.

Νύχτα σελλώνει τ' ἄλογο, νύχτα τὸ καλιγώνει,

βαίν' ἀσημένια πέταλα, καρφιά μαλαματένια

ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 38.

Στήνουν φτιτί, βαίνουν φτιτί με φόβο με τρομάρα
(φτιτί=άφτι) Αἴγιν.

“Οντας σὲ συλλογίζεται κι ὄντας σὲ βάν’ ὁ νοῦς της,
στυλώνονται τὰ μάτια της, δὲν εἶν’ ὅς τὰ λογικά της
”Ηπ.

“Αχ, ὁδὲν ἦβανα βουλὴ ἐσένα ν’ ἀγαπήσω,
ἦπρεπε ν’ ἄνω μὴ φωθιὰ κι ἀπάνω νὰ καθίσω
Κρήτ. Διὰ φράσεις συνήθεις μετὰ τοῦ βάνω, ὅσον βάνω
μαζί, βάνω ὅς τὸ στόμα, βάνω τὸ χέρι ὅς τὸ βαγγέλιο-ὅς τὴν καρ-
διά, βάνω στεφάνι-ὑπογραφή-βούλλα-μαχαίρι-ψαλίδι-τραπέ-
ζι-φασί-χέρι-θεμέλιο-ἀφτί-ροῦχο-πόδι-σημάδι κττ. βάνω
κάτω τ’ ἀφτιά-τὴν οὐρὰ-τ’ ἄρματα, βάνω ὅς τὰ σίδερα
-ὅς τὴ φυλακὴ-μέσα-ὅς τὰ στενὰ κττ. ἰδ. εἰς τὸ βάζω (II) 2,
ἐνθα τοῦτο δύναται ν’ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ βάνω.
Συνών. ἀφίνω 2. β) Ἐμβάλλω σύννηθ. : Βάνω ὅς τὸ
φασί ἀλάτι-βούτυρο-νερό κττ. σύννηθ. || Φρ. Σὲ ξένο κρασὶ
νερό μὴ βάνης (μὴν ἀναμειγνύσαι εἰς ἀλλοτρίας ὑποθέσεις)
”Ηπ. γ) Κερνώ σύννηθ. : Τοῦ βανα ἓνα κατοσταράκι κ’ ἦρ-
θε ὅς τὸ κέφι. δ) Διοχετεύω, παροχετεύω σύννηθ. : Βάνω
τὸ νερό. ε) Φορῶ Κεφαλλ. Πελοπν. (Δημητσάν.) : Φρ.
Τί βαίνεις, τί φορεῖς, αὔριο φαίνεται (ταχέως θὰ διασαφηνι-
σθοῦν τὰ ἀσαφῆ) Δημητσάν. ς) Ἐγκαθιστῶ σύννηθ. :
Μᾶς βάνουν ὅς τὸ δρόμο μας ἠλεκτρικά. ζ) Εἰσάγω σύννηθ. :
Βάνω τὸ χέρι ὅς τὸν κόρφο-ὅς τὴν τρῦπα κττ. Βάνω ὅς τὸν
φουῖρο τὰ σῦκα νὰ φουρνιστοῦν. || Φρ. Τὸν βάνω ὅς τὸ σπίτι
μου (τὸν δέχομαι) σύννηθ. Βάνω πωμὶ (βάλλω ἄρτους εἰς
τὸν κλίβανον) Κύθν. Σκῦρ. || Αἴνιγμ.

Τὸ βάνω μαραμμένο | καὶ τὸ βγάνω κορδωμένο
(τὸ ψωμί) Πελοπν. (Παππούλ.) η) Χωρῶ σύννηθ. : Τὸ
πιθάρι βάνει τόσες ὁκάδες πολλαχ. Τὸ κρεββάτι βάνει καὶ
τοσοὶ ὄγ’ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) || Φρ. Νὰ σοῦ δείξω γ’ὼ πόσ’ ἀπί-
δια βάνει ὁ σάκκος ! (ἀπειλὴ πρὸς πονηρὸν) σύννηθ. Δὲ μὲ
βάνει τὸ σπίτι Ἀπύρανθ. || Ἄσμ.

Νά ’ταν ὁ οὐρανὸς χαρτί κ’ ἡ θάλασσα μελάνι
νὰ σοῦ γράφα πεισματικά καὶ πάλι δὲ δὴ βάνει
Κρήτ.

Τὰ σπίθια δὲ τζοὶ βάνανε, ὅς τὰ δώματα ἐβγῆκα
αὐτόθ. Συνών. παίρω. θ) Εἰσάγω, τοποθετῶ πρὸς
ἐργασίαν σύννηθ. : Βάνει τὸ γιό του ὅς ἓνα ἐμπορικό. 6)
Κλίνω σύννηθ. : Φρ. Βάνω κάτω τὸ κεφάλι (αἰσθάνομαι ἐν-
ροπὴν ἢ ὑποκύπτω). 7) Φυτεύω σύννηθ. : Βάνω κουκ-
κιά-κρεμμύδια-πατάτες-σκόρδα-φασόλια κττ. σύννηθ. Βάνω
ξεμασκαλούδια (κλαδιά ἐλαίας) Πελοπν. (Παππούλ.) Βάνω
ἀμπέλι Πελοπν. (Βούρβουρ. Μεσσ.) Βάνω φύτεμα Πελοπν.
(Μεσσ.) β) Σπείρω Κύθν. Πελοπν. (Βέρβ. Βούρβουρ.) :
Τὸ χωράφι τὸ βάνω κριθάρι. 8) Προτρέπω ἢ ἀναγκάζω
τινὰ σύννηθ. : Τὸν βάνουν νὰ δουλεύῃ ὅλη μέρα καὶ δὲν τοῦ
δίνουν τίποτα σύννηθ. || Φρ. Τὸν βάνει (ἐνν. ὁ διάβολος, ἐπὶ
πονηρᾶς ἐνεργείας) ”Ηπ. β) Ὅριζω ἢ μισθώνω τινὰ
πρὸς ἐργασίαν σύννηθ. : Φρ. Ὅποιος ἔχει ἀμπέλια ἃς βάνη
ἀργάτες (ὅστις ἔχει ἀνάγκην ἃς φροντίζει) πολλαχ. || Ἄσμ.

Βαίνουν τελάλη ὅς τὸ χωριό, ὅς ὅλα τὰ βιλαέτια
Πελοπν. (Λιγούρ.)

Βάνου τὰ δέντρα μαρτυριὰ κι τὰ βουνὰ κριτᾶδης
Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Βάνει καὶ σκίζει τὰ βουνά, τὰ δέντρα ξερριζώνει
(ἐνν. ἐργάτην) αὐτόθ. γ) Ὅριζω, καθορίζω σύννηθ. :
Μᾶς ἔβανε ὁ δάσκαλος πολὺ μάθημα καὶ δὲ μπόρεσα νὰ τὸ
μάθω. δ) Διορίζω εἰς ὑπηρεσίαν σύννηθ. : Βάνω δάσκαλο
σύννηθ. || Παροιμ.

”Η χώρα βάνει τὸν παπᾶ κ’ ἡ χώρα τὸνε βγάνει
(ἢ κοινότης ἐν τῷ συνόλῳ της ἀποφασίζει τὰ καθέκαστα)
”Ηπ. 9) Κάμνω Κρήτ. : Ἄσμ.

Τὴ δλάκα βάνω πεθερά, τὴ μαύρη γῆ γυναῖκα,
τὰ χοχλακάκια τοῦ γιалоῦ θαν’ ἔχω γιὰ γυναῖκα.

10) Ἐγχειρῶ τι σύννηθ. : Βάνω πλύσι-μπουγάδα. β)
”Ενεργ. καὶ μέσ. ἀρχίζω Κέρκ. Πελοπν. (Συκεῖ Κορινθ.
Τρίκκ.) κ.ἀ.—ΔΣολωμ. 45 : Βάνω θέρο Συκεῖ Τρίκκ. Τόμου
ἀποθερίσουμε, βανόμαστε καὶ δένουμε χερόβολα Κέρκ. Βάνε-
ται, τὲς τραγουδάει ΔΣολωμ. ἐνθ’ ἄν. 11) Ἐγκαταριθμῶ,
συμπεριλαμβάνω σύννηθ. : Φρ. Μὴ τὸν βάνης αὐτόν (εἶναι
ἀνώτερος ἢ κατώτερος συγκρίσεως). Μὴ βάνεσαι μὲ τοὺς
ἄλλους (εἶσαι κατώτερος τῶν ἄλλων) σύννηθ. Δὲ δὴ βάνω
μὲ τίποτα (εἶναι ὑπέρτερον ὅλων) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) || Πα-
ροιμ. Βάνει κ’ ἡ κοσκινὸς τὸν ἄντρα της μὲ τοὺς πρματευ-
τᾶδες (ἐπὶ τοῦ μωρῶς ἐξαίροντος τὴν ταπεινὴν κοινωνι-
κὴν του θέσιν) σύννηθ. Βάνομε καὶ τὴ φακὴ μαγείρεμα (συνών.
τῇ προηγουμένῃ) ”Ηπ. 12) Προσθέτω σύννηθ. : Ἐβανε
ὅς τὸ λογαριασμὸ δέκα δραχμὲς παραπάνω σύννηθ. || Φρ. Βάνω
ἀπάνω (πλειοδοτῶ) πολλαχ. Ἡ φουρτούνα βάν’ ἀπάν’ (αὐξά-
νει) Θράκ. (Αἰν.) 13) Δίδω ὄνομα, ὀνοματοθετῶ σύννηθ. :
Πῶς τὸ ἔβαναν τὸ παιδί ;—Τὸ ἔβαναν Γιάννη. 14) Διατιμῶ
σύννηθ. : Τὰ βάνουν ἀκριβὰ τὰ μῆλα-τὰ σταφύλια κττ. Τὴν
βάνανε πολὺ ἀκριβῇ τὴ ζάχαρι. 15) Ἐκφωνῶ σύννηθ. :
Βάνω λόγο. || Φρ. Βάνω εὐλογητό (περὶ τῆς σημ. ἰδ. βάζω
II 9). Ἐβανε τὰ γέλια (ἐγέλασεν ἡχηρῶς) σύννηθ. Λόγο βάν-
εις ; (δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ λόγος δι’ αὐτὸ) Κύθν.

16) Σκέπτομαι, διαλογίζομαι Στερελλ. (Αἰτωλ.) : Δὲ
βάνου θάνατον. 17) Ἀπροσ. ἐπιτρέπεται Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) : Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τοῦ Βαϊφόρου βάνει ψάρι,
κορᾶς ὅμως δὲ βάνει. Τοῦ Σταυροῦ εἶναι καὶ δὲ βάνει λάδι.

β) Μέσ. 1) Ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου διὰ νὰ κα-
τορθώσω τι, ἐπιδίδομαι ὅλος εἰς τι Πελοπν. (Καλάβρυτ.
Σουδεν.) κ.ἀ.—ΚΘεοτόκ. Καραβέλ. 145 : Βάνομαι ὅς τὴ
δουλειὰ Σουδεν. Μὴν πάρα βάνεσαι, γιατί θ’ ἀρρωστήσης
Καλάβρυτ. Βάνεσαι καὶ μὲ σκάζεις, ὅλο μὲ τὰ παρανόμια,
μωρέ, ὅλο μὲ τὰ πειράγματα ΚΘεοτόκ. ἐνθ’ ἄν. 2) Ἐπι-
χειρῶ Κεφαλλ. : Βάνομαι νὰ κυβερνοῦνε.

Πβ. βάζω, βάλλω.

βάξα ἢ, ”Ηπ. Μεγίστ.—Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (I).

1) Γυνὴ φλύαρος Μεγίστ. Πβ. φωνακλᾶς. β)
Γυνὴ κακολόγος Μεγίστ. 2) Τὸ πτηνὸν τετράς ἢ βονασ-
σία (tetras bonassia) τοῦ γένους τῶν τετραωνιδῶν (te-
traonidae) οὕτως ὀνομασθὲν ἐκ τῆς φωνῆς του ”Ηπ.
Συνών. ἀγριοκοσσάρα, ἀγριόκοιτα, ἀγριόρνι-
θα 1, ἀτταγηνάρι, λιβαρδοπέριδικα, πέριδικα,
φραγκολίνα. [*]

βαξαλάεμαν τό, Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βαξαλαεύω.

Ἡ στίλβωσις τῶν ὑποδημάτων. Συνών. βάζωμαν,
γυάλισμα, λουστράρισμα.

βαξαλαεύω Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαξάλα < βάζη.

Στιλβώνω, ἐπὶ ὑποδημάτων. Συνών. βαξάρω, βα-
ξίζω, βαξώνω, γυαλίζω, λουστράρω.

βαξάρω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζη.

Βαξαλαεύω, ὁ ἰδ.

βάξη ἢ, Θήρ. Κύμ. Πόντ.

Ἐκ τοῦ Ἀγγλ. wax.

Ἡ μελανὴ βαφή τῶν ὑποδημάτων.

